



## STEFAN MILENKOVIĆ U DUBROVNIKU

# Koncert koji je publici podsjetio na zlatna vremena Ljetnih igara

piše Sanja Dražić

Slavljenička pjesma "Happy birthday dear Rohan" koju je pjevao cijeli auditorij te dva glazbena dodatka, produljili su iznimno druženje festival-ske publike s dvojicom velikih umjetnika.

Riječ je o srbijanskom violinistu Stefanu Milenkoviću i klaviristu Rohanu de Silvi iz Šri Lanke. Mjesto susreta bio je Knežev dvor u kojem je Milenković još od dječjačkih dana zrelih muziciranjem znao stvoriti posebnu atmosferu. Za nastup s Dubrovačkim simfonijskim orkestrom na Igrama 1990. i maestralnu izvedbu Čajkovskijeva Koncerta za violinu i orkestar u D-duru, tada trinaestogodišnji Milenković dobio je nagradu Orlando.

Osmi nastup Stefana Milenkovića na Igrama zvao se "Sloboda klasike", što je u skladu s ovogodišnjim motom vezanim uz slobodu općenito. Prije svake točke Milenković bi o skladbi rekao nekoliko podataka, i to vrlo jednostavnim, često zabavnim stilom.

Koncert je započeo Tartinijevom Sonatom za violinu i klavir u g-molu poznatom kao Đavolji triler. Odličan spoj violine i kla-

vira te bravurozna Milenkovićeva tehnika večeri daju urnebes-an početak. U Beethovenovoj Sonati za violinu i klavir br.7 u c-molu op.30 br.2, ravnoteža među instrumentima ponekad je bila narušena preglasnim klaviirom.

Tri posljednje skladbe službenog dijela spadaju u ogledne naslove za, recimo, glazbene dodatke ili za uži izbor programa čija je namjera popularizirati klasičnu glazbu. Skladbe Valse - Scher-

zo P. I. Čajkovskog, Legen-

da H. Wieniawskog i

Sarasateova In-

trodukcija i ta-

rantela op.43

pred oba su

izvođača po-

stavile broj-

ne zadatke

kako u teh-

ničkom, tako

i u interpre-

tativnom smi-

slu. Svemu su

redom Milenko-

vić i de Silva odolje-

li i kao znački dvojac

atmosferu u Kneževu dvoru do-

veli do vrhunca. Iznenadeni pa

zahvalni za gromoglasni pljesak,

umjetnici su se u svim pravcima

klanjali publici koju je zatim Mi-

lenković šarmantno nagovorio

na pjesmu. To, dakako, nije bio

kraj jer su slijedila dva glazbe-

na dodatka također u vrhunskoj

izvedbi. Čajkovskijevu Melodiju

i Paganinijev Cantabile brojna

publika odslušala je stojeći na

nogama. A to je slika koja nas

podsjeća na zlatna vremena

Igara!

